

Lelkészeink:

Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rakeresztur@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Bereczk Dávid 30/374-2951; bereczkdavid@gmail.com Szabadnapja: HÉTFŐ;
Sebőkné Babos Boglárka 20/580 3177;
babosboglarka@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; _
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

1173 Bp. Pesti út 31.

Adószám: 18192232-1-42 http://refkeresztur.hu
mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
Bank: OTP 11784009-22222820

Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):

Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
Gyermekek közti szolgálat:
Oláh-Nagy Anita 70/418-3745 anita.o.nagy@gmail.com
Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szsueva@gmail.com
Urnatemető nyitvatartása:
kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

☞ CSENDES készülés

☞ Köszöntés

📖 Ének: KÉ 44 („Jöjj, itt az idő...”)

🎵 Ének: 397:1-3 („Ó, Sion ébredj...”)

✳ Fohász

📖 Olvasmány (ld. középen)

△ Imádság

👶 Gyermekek az Úrasztal körül

🎵 Ének: 395:1 („Isten szívében megpihenve...”)

📖 Alapige (ld. középen)

📖 Igehirdetés (ld. középen és a túloldalon)

|| Csend

🎵 Ének: 395:4 („Nevelj minket egységbe...”)

△ Imádság

△ Mi Atyánk...

📢 Hirdetések (ld. jobb oldalon)

📅 Születésnaposok köszöntése

📖 Ének: KÉ 22 („Erőt adsz minden helyzetben...”)

🙌 Áldás

🎵 HIMNUSZ

ISTENTISZTELET

2024. február 11

egyházmegyei szószékcseré keretében

Igét hirdet: Szabó Sándor Péter

Rákospalota-Újvárosi lelkipásztor

📖 OLVASMÁNY: Jn 15, 9-17

📖 ALAPIGE: Jn 15,12

„Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.”

AZ IGEHIRDETÉS:

Hogyan szeret bennünket Jézus? Úgy, hogy meghalt értünk. Érezzük, hogy ez azt jelenti, hogy akkor szeretünk úgy, ahogy Jézus, ha nem állítunk fel mérföldköveket és határokat az áldozatvállalásban - nem közelítünk úgy senkihez, hogy ez az ember ekkora erőfeszítést, ekkora áldozatot már nem ér meg! De Jézus halála többet is hozott ennél, nem egyszerűen csak határtalan áldozatvállalást. És ezt onnan tudjuk, hogy elképzelünk egy olyan helyzetet, amikor valaki mellettünk nagy bajban van, mély érzelmi és egzisztenciális válságban és mi úgy próbálnánk segíteni neki, hogy konkrétan belehalnánk a segítségbe. Lenne ennek értelme? Biztosan állíthatjuk, hogy nem! Részünkről ez csak egy teátrális vagy elkeseredett gesztus lenne. Amikor azonban Jézus meghalt a kereszten, akkor ő nem egy gesztust tett felénk, hanem ő azért halt meg, mert a halálával konkrétan elrendezett, elintézett valamit, amit másképpen nem lehetett elrendezni: elvette a világ bűnét. Az ember lázadásának a kényszerét. Kivette a szívéből azt, hogy muszáj lázadnom Isten ellen. Ezt nem lehetett másképp elrendezni, csak az Ártatlan halálával. És amikor Jézus ezt megtette, akkor átlépte azokat a határokat, amelyeket mi egyébként felállítunk, hogy mennyit ér meg egy embertársunk és mennyit nem. (folytatás a következő oldalon)

📢 GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * Szeretettel köszöntjük közösségünkben Szabó Sándor Péter lelkipásztort - Sóskuti Zoltán pedig a rákospalota-újvárosi- és MÁV telepi templomban szolgál az egyházmegyei szószékcseré keretében
- * Jövő heti alkalmaink: kedd 9³⁰ Baba-Mama Kör; péntek 16³⁰ Konfifli; 18⁰⁰ Oázis Ifi; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: Kóruspróba; Imakör; továbbá hittanórák; Házi Biblia Körök
- * Hétfőn 18³⁰-tól presbiteri gyűlés lesz
- * Házasság hétvége: Vác, február 17-18.
- * Ifi hétvége: április 5-7., Inárcs
- * Két nyári napközis gyerektábor is tartunk - hála a két szolgálati csapatért
- * Nyári gyülekezeti tábor: Nagybörzsöny július 14-18.
- * Adó 1%-okhoz: Alapítványunk adatai a fejlécben; a Magyarországi Református Egyház technikai száma: 0066

AZ ÚR LEGYEN GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA

(folytatás)

Tehát, ha újra feltesszük azt a kérdést, hogy hogyan szerette az Úr a tanítványait, akkor látjuk, hogy a lényeg nem az, hogy ő átlépte az élet és a halál határát, hanem az, hogy mit is csinált, miközben ezt tette: a bűnünket törölte el, a lázadásunkat törte le. Ilyen értelemben mi nem tudunk szeretni, mert bármilyen nagy gesztust tennénk is, attól még bűnöket nem tudunk eltörölni, az emberi szív lázadását nem tudjuk megbazolázni. De erre nincs is szükség, mert Jézus ezt egyszer s mindenkorra megtette mindannyiunkért a kereszten. Jézus azt mondja: Maradjatok meg az én szeretetemben! Mi szeretni úgy tudunk, hogy megmaradunk Jézus Krisztussal való közösségben és felidézük azt - mint az ő tanítványai - hogy ő milyen erőfeszítéseket tett azért, hogy a bűn következményeit legyűrje a tanítványi közösségben. Nem a kereszten, hanem azalatt a három év alatt, amíg együtt volt a tanítványaival. Egészen egyszerűen így is kifejezhetjük: Mit tett meg Jézus a tanítványaiért. (Biztos, hogy sok mindent fel lehetne itt sorolni, nekem három dolgot helyeztem a szívre az Úr.)

*

Jézus szerette a tanítványait, mégpedig úgy, hogy **megnyílt és feltárukoltott előttük**. Ez egy folyamatos dolog volt az Úr és a tanítványok között. De nagyon intenzíven látjuk ezt, amikor először találkozott a tanítványaival. Amikor Andrással és a társával beszélt: Gyertek, nézzétek meg, hogy hol lakom. És nemcsak beugrottak hozzá, hanem ott voltak nála azon a napon. András aztán odavitte a testvérét is, Simont, akinek Jézus rögtön egy jövőbe mutató, bátorító nevet adott: Kéfás, azaz Kőszikla. Valami erőt próbáló, nehéz terhet kell majd hordoznia. Amikor Jézus Fülöppel találkozott, rögtön meghívta őt egy életközösségre: Gyere, kövess engem! Amikor pedig Nátánaéllal találkozott, akkor Jézus megdicsérte őt, hogy nincs benne álnokság. És amikor Nátánaél visszakérdézt, hogy ez most mi? Honnan tudhatnád azt, hogy én álnok vagyok-e vagy nem? Honnan ismered engem? Erre Jézus valami olyasmit felelt, hogy: De hát Nátánaél, most beszélgettem veled imádságban! És akkor Nátánaél - úgy mint Jób - rögtön befogta a száját: Ostobaságot kérdeztem, mert nem ismertelek fel, hogy te vagy az, te vagy Isten Fia, te vagy Izrael királya! Jézus szerette ezeket az embereket: időt szánt rájuk, a házáat, a hétköznapijait megnyitotta előttük, a jövőjüket egybeszerkesztette. Mintha azt mondta volna: A következő éveimben ott vagytok ti is! Helyet csináltam nektek!

Hogyan tudom szeretni Jézus többi tanítványát? Időt szánok rájuk. Megnyitom előttük a házat, szabadon időt kapnak a napjaimból, foglalt helyük van a naptáromban. Ott vannak a telefonszámaik a telefonomban és rendszeresen fel is hívom őket. És ami talán a legfontosabb, részesei a jövőmnak. Nem tudok úgy a holnapi napra, a következő hétre vagy hónapra gondolni, hogy ők ne lennének benne. Én így szeretem őket!

*

Jézus szerette a tanítványokat akkor is, amikor azok **ellenszenvesek** voltak. Nagyon nagy lecke ez a mi itélkező gondolkodásunkat és itélkező szeretetünket látva. Jézus 3 évet töltött a tanítványokkal és ezt az időt valószínűleg végigkísérte, mint egy bűvópatak, a tanítványok versengése. Ilyen volt az az alkalom is, amikor útközben - Jézustól egy kicsit lemaradva - arról vitatkoztak a tanítványok, hogy közülük ki a nagyobb. Nem

sokkal később Zebedeus két fia (Jakab és János) ment oda Jézushoz egy személyes kéréssel, ti. hogy ha elérkezik az az idő, amikor Jézus már dicsőségében fog uralkodni, akkor ők hadd legyenek megkülönböztetett helyben, Jézus jobb- és balkeze felől. De ugyanez a versengés sejtethető a lábmosság története mögött is, amikor a tanítványok a végsőkig kívártak, hogy a lábmosság szolgái munkáját ne nekik kelljen elvégezniük. Jézus szerette a tanítványait, ez abból is látszik, hogy hogyan reagált erre a versengésre: nem személyeskedett, még a legagresszívabb tanítványaival, a Zebedeus fiúkkal sem, akik még az anyjukat is hozták a megbeszélésre a nyomaték kedvéért, vagy ki tudja, talán az anyjuk vitte, noszogatta őket. Szóval Jézus nem volt személyeskedő, nem sértegette a tanítványait, nem tett rájuk rosszmájú megjegyzéseket. Eelismerte azt, hogy ez a versengés a tanítványok zsigereiben van. Bármelyik közösségben természetes reakció lenne ez. Ha valaki a politikában, a közigazgatásban vagy a gazdasági szférában akar érvényesülni, előbb-utóbb kiütköznek rajta a versengés jelei. Az Úr valószínűleg azért nem szidta emiatt a tanítványokat, mert nagyon jól tudta, hogy mi van az ember szívében és ő nem elítélni jött az embert, hanem megmenteni. Csodálatos látni azt, ahogy Jézus a tanítványokban lakozó gyöngéséget kezeli. Vannak helyzetek, amikor minden joga meglebbe arra, hogy önmagából kikelve szidja őket, de nem teszi. Gondoljunk a Gecemáné kertre, ahogy ott Jézus imádkozott és maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, aztán rettegni és gyötrődni kezdett és így szólt hozzájuk: Szomorú a lelkem mindhalálig, maradjatok itt és virraszatok! De Péterék nem virrasztottak, mert amikor Jézus odalépett melléjük, alva találta őket. Jézusnak most tényleg szüksége lett volna rájuk, mégsem kezdett el velük kiabálni, nem hordta le őket a sárga földig, nem volt fölényeskedő, megalázó, még csak kioktató sem.

Mit mondott Jézus? "Simon, alszol? Nem tudtál egy órát sem virrasztani? Virraszatok és imádkoztatok, hogy kísértésbe ne esetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtelen." Az Úr a régi nevéen szólítja őt - Tényleg nem változtatott semmit Péteren az elmúlt három év, a Jézussal töltött idő? - Jézus azt mondja: a lélek kész, de a test erőtelen... Csodálatos látni azt, ahogy Jézus a tanítványokban lakozó gyöngéséget kezeli. Távolról nézve talán fáradtságnak, kimerültségnek, esetleg apátiának tűnik, vagy önfeleglemnek, mintha Jézusnak mindig ilyen szelídnék kellene lennie, akkor is, amikor fát hasogatnak a hátán... pedig messze nem erről van szó. Kihalljuk Jézus szavaiból, ahogy egyrészt reálisan felméri a helyzetet (igen, egy órát sem tudnak mellettem állni), másrészt meg az aggodalmat (Péter, tudom, hogy akartad, fogadkoztál is, de képtelen vagy megtenni, nem tudsz mellem állni).

Jézus nem azért nem kiabál velük, mert önuralmat gyakorol, hanem azért, mert szereti ezeket az embereket és látja ezt a kudarcot, ennek a virrasztási kísérletnek a tragédiáját. Amire szükségük van ezeknek a tanítványoknak, az nem az, hogy leteremtsék őket, hanem hogy Jézus előhívja belőlük az új embert. Hogy ne Simon tehetetlenkedjen ott, hanem Kéfás, a Kőszikla engedelmeskedjen az Úrnak. Jézus szereti ezeket az embereket és ezért bánik velük így. Jézus látva a tanítványok versengését: nem személyeskedett, tudta, hogy ez lakik az ember szívében - ő egyszerűen az új embert hívta elő... Péterből is, Jakabból is, Jánosból is, mindegyik tanítványból... az új embert hívta elő. az országok, a hadseregek, a fejedelmek és zsarnokok, de még a demokratikus berendezkedésű közössé-

gek tagjai is mind ezt csinálják. Versengenek és egymás fejére lépnek. Belőletek az új embert hívom elő: ti szolgálni fogtok egymásnak. Megmutatom, hogy hogyan kell. És körülkötötte magát azzal a kendővel és elkezdte mosni a tanítványai lábát.

Hogyan tudom szeretni Jézus többi tanítványát? Úgy, hogy meglátom benne az ösztönösen versengőt, aki egyébként tükröt tart elem is, mert hogy ösztönösen én is versengő vagyok. És szeretni úgy tudom őket, hogy nem kezdek el versenyezni a versengőkkel, nem kezdek el személyeskedni a személyeskedőkkel, nem sértegetem a sértegetőket, nem tesz megjegyzéseket, hanem személyes példammal megmutatom nekik, hogy a versengés helyett lehet választani a szolgálat útját.

*

Jézus szerette a tanítványait és ez abban is megmutatkozott, hogy Jézus **bevonta a tanítványait az új teremtésbe**. Számtalan gyógyítást és csodát sorolhatnánk, amelyek előszelei voltak az új teremtésnek. De az új teremtés a feltámadás reggelén bontakozott ki igazán. Innentől kezdve egyértelmű volt, hogy Jézus nem a régi életet akarja toldozgatni-foltozgatni. Nem a haldokló és agonizáló életet akarja meghosszabbítani - hanem valami egészen újat kezd velünk. Újjáteremt bennünket, személyiségünknek az alapjaitól újjáépít bennünket - ez az, ami már zajlik, amit mi is átélhetünk akkor, amikor Jézus Krisztus kezébe adjuk az életünket. de az újjáteremtésnek van egy másik fokozata is, amikor Isten új eget és új földet ajándékozik nekünk - ez még előttünk van, ennek a megvalósulása előttünk van.

Jézus szerette a tanítványait - ez azt jelenti, hogy ők belekóstolhattak az új életbe, ne felejtjük el, hogy a feltámadás valóságát csak a tanítványok élték át - az ő szemük, az ő látásuk már elég tiszta volt ahhoz, hogy felfogják: a hűsvéti események nem valami hókuszpókusz eredményei, hanem valóban az új teremtés első konkrét lépései > gondoljunk az aszszonyokra, akik először láthatták a feltámadottat > emlékezzünk a tanítványokra, akik még aznap este zárt ajtóknak mögött találkozhattak a feltámadott Jézussal > ne felejtjük el Tamást, akit Jézus annyira szeretett, hogy hitetlensége ellenére is meglátogatta, önmagáról és feltámadásáról bizonyítékot szolgáltatott > vagy gondoljunk Péterre, aki azon a kritikus éjszakán háromszor mondott nemet Jézusra, a feltámadott Úr pedig háromszor mondott igent Péterre és elkezdte benne az új ember felépítését

Hogyan tudom szeretni Jézus többi tanítványát? Hát úgy, hogy együtt dolgozom velük a közös projekten, a mi közös feladatunkon, a terv megvalósításán, amiben mindannyian részt veszünk: ez pedig az új teremtés. Nem mi találtuk ki, nem a mi ötletünk volt, nem a mi erőforrásaink éltetik ezt a munkát, mindez Istentől származik. De a tanítványok közösen végzik azt, ami ebből az ő részük. Nem zárunk el senkit a munkától, mindenki a részese lehet ennek az új teremtésnek: a bűnbocsánatnak, a közösségépítésnek, a szolgálatoknak. Senki sincs kizárva ebből, mert csak annyi élet van bennünk, amennyire részesedünk ebből az új teremtésből.

Hogyan szeressük egymást? > megnyitom az életemet a tanítványok előtt, fontos részei lesznek a jövőmnak > nem versengek a tanítványokkal, hanem példát mutatok abban, hogy lehet és érdemes szolgálni, akár egymást is szolgálni > meghívást kaptam az új teremtésre, nem egyedül veszek benne részt, hanem a többi tanítvánnyal együtt

✍ Szabó S. Péter